

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 23 • Τεύχος 9

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΟΝΙΑΣ

Ας εμβαθύνουμε
περισσότερο

Δίνοντας
προσοχή εκεί
που πρέπει
Κάντε το συνήθεια

Εγώ πρώτος
Ποιος έχει δίκιο;

Σε έναν καταυλισμό
προσφύγων
Η νέα μου ζωή

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

ΚΑΛΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΝΙΑ

Δεν ξέρω για εσάς, όμως τελευταία σκέπτομαι πολύ για την κατάσταση που επικρατεί στον κόσμο μας σήμερα. Τα τελευταία λίγα χρόνια ήταν πολύ δύσκολα για πολλούς ανθρώπους και σε εισαγωγές σε προηγούμενες εκδόσεις του *Activated* καλύψαμε θέματα που είχαν να κάνουν με τις πτυχές της πανδημίας και τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπισαν πάρα πολλοί. Όμως η φετινή χρονιά έδειχνε ότι ίσως να σήμανε ένα νέο είδος πραγματικότητας, μια νέα ελπίδα..

Όμως τα πράγματα δεν φαίνεται να πηγαίνουν προς το καλύτερο, έτσι δεν είναι; Σκέπτομαι ειδικότερα την επιστροφή ενός πολέμου στην Ευρωπαϊκή ήπειρο για πρώτη φορά μετά από 75 χρόνια. (Σ' αυτό το τεύχος του *Activated*, υπάρχει μια αναφορά από κάποιο πρόσωπο που γράφει συχνά άρθρα και το οποίο εργάστηκε με πρόσφυγες για πολλά χρόνια, που αναγκάστηκε να φύγει απ' την Ανατολική Ουκρανία, τον Μάρτιο του 2022.) Όμως δεν έχουμε πόλεμο μόνον εκεί, επειδή και σε άλλα μέρη του κόσμου υφίστανται συγκρούσεις, άλλες περισσότερο ενεργές, άλλες κάπως λιγότερο, ενώ υπάρχουν επίσης και τόσα άλλα είδη πόνου και δυστυχίας. Μέσα σε όλα αυτά, τι μπορούμε να κάνουμε εμείς, ως μεμονωμένα άτομα; Πώς μπορούμε να αντιδράσουμε; Το να δείχνουμε καλοσύνη και συμπόνια είναι μια καλή αρχή, όμως πώς γίνεται αυτό;

Για ένα τέλειο παράδειγμα καλοσύνης, απλά πρέπει να προσβλέψουμε στον Ιησού. Ο Ιησούς έζησε μια ζωή γεμάτη καλοσύνη, όταν για τρία συνεχή χρόνια θεράπευε τους ασθενείς, έτρεφε τους πεινασμένους, δίδασκε τους ανθρώπους, φρόντιζε τις χήρες και αφιέρωνε χρόνο στα παιδιά.

Ο Ιησούς ήταν το τέλειο παράδειγμα της ανιδιοτέλειας σε οτιδήποτε κι αν έκανε. Έβλεπε ποιοι ήταν οι ενδείς και σκόπιμα τους αναζητούσε, ακόμα και όταν ένοιωθε κουρασμένος και εξουθενωμένος. Ήταν ευγενικός με τον καθένα, ακόμα κι εκείνους που δεν το «άξιζαν». Ο Ιησούς ήταν η ζωντανή έκφραση της καλοσύνης του Θεού στην αποστολή Του να αναζητήσει και να σώσει το απολωλός και έδωσε τη ζωή Του ώστε εμείς να έχουμε αιώνια ζωή.¹ Ακόμα και πάνω στον σταυρό, επέδειξε συμπόνια καθώς προσευχήθηκε για εκείνους που Τον εκτελούσαν: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, επειδή δεν γνωρίζουν αυτό που κάνουν».²

Έτσι λοιπόν, με τι μοιάζει η καλοσύνη; Μοιάζει με τον Ιησού. Ας γίνει Αυτός το πρότυπό μας και η συμπόνια ας γίνει ο τρόπος ζωής μας, σήμερα και κάθε μέρα.

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2022 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

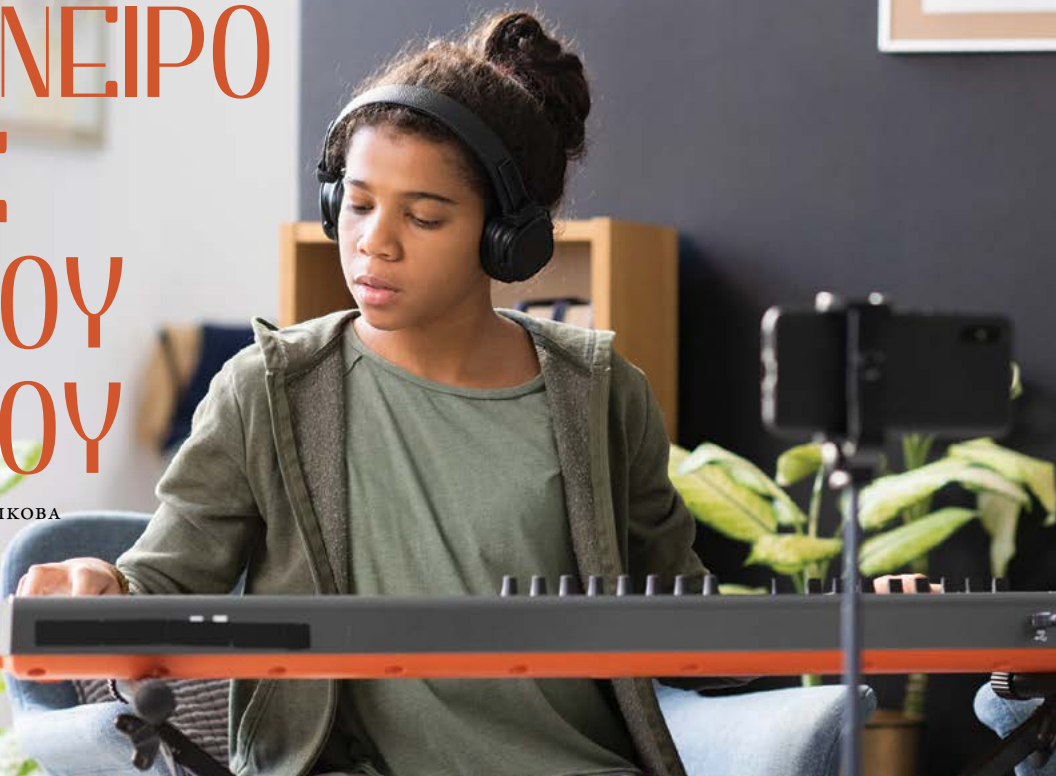
A-GR-MG-AM-260-X

1. Δείτε Λουκά 19:10.

2. Λουκά 23:34

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΕΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΡΕΝΑ ΖΑΜΠΙΚΟΒΑ

ΠΡΙΝ ΚΑΜΠΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ, κοντά στο σπίτι μας έμενε μια οικογένεια και ένα απ' τα παιδιά τους, λεγόταν Εύα, ήταν 10 ετών και είχε όμορφα μάτια και ένα πλατύ χαμόγελο.

Μία μέρα, η Εύα μου ανέφερε ότι όνειρό της ήταν να μάθει πιάνο. Δυστυχώς, οι γονείς της το μόνο που μπορούσαν ήταν να αγοράζουν αρκετό φαγητό για να έχουν να φάνε τα έξη παιδιά τους, έτσι η ιδέα της αγοράς ενός πιάνου ή τα μαθήματα πιάνου ήταν κάτι το αδιανόητο γι' αυτούς. Η συζήτησή μας σύντομα επεκτάθηκε και σε άλλα πράγματα, όμως τότε θυμήθηκα εκείνο το σκονισμένο πιάνο-αρμόνιο που είχα αποθηκεύσει στην ντουλάπα μου, πριν πολλά χρόνια μαζί με όλα τα μαθήματα μουσικής που είχα κάνει σαν παιδί, για τα οποία δεν ήμουν και τόσο ευγνώμων τότε. Θυμήθηκα το εδάφιο απ' την Βίβλο: «Δωρεάν λάβατε, δωρεάν δώστε».¹

Ρώτησα την μικρή Εύα αν θα ήθελε να της διδάξω να παίξει πιάνο και τα μάτια της έλαμψαν. «Θα μου άρεσε πάρα πολύ!» μου είπε.

Έτσι λοιπόν, η Εύα άρχισε να έρχεται στο σπίτι μας για δωρεάν μαθήματα και εξάσκηση. Πέρασαμε πολύ όμορφες

στιγμές μαζί και μια φορά της είπα πώς να προσευχηθεί και να ζητήσει τον Ιησού να έλθει στην καρδιά της. Όταν επέστρεφα απ' τη δουλειά μου και τύχαινε να έχουμε μάθημα, εκείνη πάντα με περίμενε στην πόρτα του σπιτιού μου, με το τετράδιο της μουσικής στα χέρια της.

Με το πέρασμα του χρόνου, χώρισαν τα μονοπάτια μας, όμως συνεχίσαμε να επικοινωνούμε. Τώρα, αυτή η ίδια έχει τη δική της οικογένεια και δύο παιδιά και αν και δεν έγινε επαγγελματίας pianίστρια, μπορεί να παίζει πιάνο, κάτι που της αρέσει πάρα πολύ και επίσης διδάσκει και τα παιδιά της.

Και κάτι άλλο σημαντικό επίσης, είναι το ότι έχει τον Ιησού στο επίκεντρο της ζωής της. Αυτός είναι η άγκυρά της και ο φίλος της και αυτή μοιράζεται την πίστη που έχει και με τους άλλους.

Είμαι τόσο ευγνώμων που ο Θεός έφερε την Εύα στη ζωή μου και για το ότι μπόρεσα κι εγώ να βάλω το λιθαράκι μου στο ψηφιδωτό της ζωής της. Η εμπειρία αυτή με δίδαξε τη σημασία του να προσφέρω και επίσης το ότι η προσφορά του χρόνου μας, μερικές φορές έχει μεγαλύτερη επίδραση απ' ό,τι μπορούμε να φανταστούμε εμείς.

Η ΖΑΜΠΙΚΟΒΑ ΕΙΝΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ PER UN MONDO MIGLIORE² ΣΤΗΝ ΚΡΟΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ. ■

1. Ματθαίου 10:8

2. <http://www.perunmondomigliore.org>

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΟΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ

ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟ ΝΑ ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. Δυστυχώς όμως, τείνουμε να βγάζουμε συμπεράσματα που συχνά είναι *αρνητικά*. Εγώ προσωπικά έχω δει, πόσο εύκολο είναι να γίνει κάτι τέτοιο και συχνά ζητώ απ' τον Θεό να με εμποδίσει να κάνω από την πρώτη κιάλας σκέψη, οποιοδήποτε είδους κριτική ή συναισθήματα υποκριτικής ηθικολογίας προς τους άλλους. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τη Γραφή, αυτό είναι λάθος, να σκεπτόμαστε δηλαδή με τέτοιο τρόπο για τους άλλους. Δεν αντικατοπτρίζει αυτό που συμβολίζει ο Ιησούς. Ακόμα και αν αυτές οι εντυπώσεις μας είναι τεχνικά επακριβείς, ίσως να είναι άστοργες ή επιφανειακές

και πιθανόν να μην λαμβάνουν υπόψιν, όλους τους παράγοντες για το γιατί κάποιος ενεργεί ή αντιδρά με έναν ορισμένο τρόπο.

Νομίζω πως αυτή η κοινή ανθρώπινη αδυναμία του να υποθέτουμε το αρνητικό ή να καταλήγουμε σε αρνητικά συμπεράσματα, υποδεικνύει το πόσο σημαντικό είναι να προσπαθούμε συνεχώς και με ενεργό τρόπο να σκεφτόμαστε σαν τον Χριστό. Απαιτείται μια συνειδητή προσπάθεια, ώστε να αποφεύγουμε να υποπίπτουμε σε τέτοιες αρνητικές τάσεις. Συχνά νομίζουμε ότι γνωρίζουμε πώς είναι η όλη κατάσταση και πώς μπορούμε να την αποτιμήσουμε ορθά, όταν στην πραγματικότητα, βλέπουμε μόνο το ένα μέρος της όλης εικόνας.

Μπορούμε να γνωρίζουμε επακριβώς τι συμβαίνει μέσα στις σκέψεις ή την καρδιά κάποιου άλλου; Μπορούμε να κοιτάξουμε μέσα στην ψυχή κάποιου και να εξακριβώσουμε

1. Ρωμαίους 7:15
2. Κορινθίους Β' 10:5
3. Δείτε Φιλιππησίους 4:8 και Ρωμαίους 9:15.

τις κρυφές λεπτομέρειες της ζωής τους; Μα και βέβαια δεν μπορούμε.

Όταν τα κίνητρα κάποιου είναι άγνωστα και εμείς δεν συμφωνούμε με τις πράξεις τους ή τις αντιλήψεις τους ή αν αυτά που κάνουν μας εκνευρίζουν, είναι εύκολο να συμπεράνουμε ότι μάλλον τα κίνητρά τους είναι πιο πιθανόν λανθασμένα παρά σωστά. Εντούτοις, όταν προσβλέπουμε στον Ιησού και αφήνουμε Αυτόν να καθοδηγήσει τις σκέψεις μας, Αυτός μπορεί να μας βοηθήσει να δούμε τα πράγματα όπως τα βλέπει κι Αυτός.

Γνωρίζουμε πόσο λάθος είναι να κρίνουμε τους άλλους. Γνωρίζουμε ότι δυσαρεστεί τον Θεό και είναι ενάντια στον Λόγο Του. Εντούτοις, όπως και ο απόστολος Παύλος είπε, «Δεν γνωρίζω εκείνο που κάνω· για τον λόγο ότι, εκείνο που θέλω, δεν το κάνω, αλλά εκείνο που μισώ, αυτό κάνω».¹

Το να υπερισχύουμε της αμαρτωλής μας φύσης, είναι μια συνεχής διαδικασία. Μια και είμαστε βυθισμένοι μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, αυτό είναι κάτι που μας επηρεάζει, γι' αυτό και θα πρέπει να ευθυγραμμίζουμε τη συμπεριφορά μας με τη διδασκαλία του Ιησού. Αυτό είναι μέρος του να «αιχμαλωτίζουμε κάθε νόημα στην υπακοή τού Χριστού».²

Όλοι μας μπορούμε να θυμηθούμε τις φορές εκείνες, που τα λόγια μας κρίθηκαν λανθασμένα ή άδικα απ' τους άλλους ή οι πράξεις μας παρερμηνεύθηκαν και οι ειλικρινείς μας προσπάθειες απορρίφθηκαν από κάποια καχυποψία ή προκατειλημμένη συμπεριφορά. Είναι κάτι που πονάει και μπορεί να μας απογοητεύσει πάρα πολύ. Ή μπορούμε να θυμηθούμε, όταν κάτι που κάναμε ή είπαμε ήταν μια αδέξια ή άγαρμπη προσπάθεια να γίνουμε κατανοητοί απ' τους άλλους ή να μας αγαπήσουν ή να μας αναγνωρίσουν, όμως οι άλλοι μας έκριναν λες και προσπαθήσαμε εσκεμμένα να πληγώσουμε είτε αυτούς είτε κάποιον άλλον. Μια και γνωρίζουμε πώς είναι να νοιώθεις κάπως έτσι, ίσως θα πρέπει να κοιτάμε τους άλλους και να αντιληφθούμε ότι κι αυτοί μπορεί να νοιώθουν κατά τον ίδιο τρόπο και αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, έχουμε μια ευκαιρία να τους βοηθήσουμε να ελαφρύνουν τον πόνο τους.

Είτε το πρόσωπο που κρίνουμε έχει δικίο είτε όχι, εμείς είμαστε εκείνοι που είμαστε λάθος όταν επιτρέπουμε να μας επηρεάζει μια επικριτική νοοτροπία. Γνωρίζω ότι κι εγώ είμαι ένοχη, έχοντας κρίνει με βιαστικό τρόπο τους άλλους και συχνά αυτές οι κρίσεις μου αποδείχθηκαν λανθασμένες.

Έτσι λοιπόν, άρχισα να προσπαθώ να μετατρέπω αυτή την

αρνητική συνήθεια σε θετική με το να ζητώ απ' τον Θεό να μου δείχνει, πώς βλέπει Αυτός την κατάσταση. Κι Αυτός μου υπενθυμίζει να παίζω ένα είδος παιχνιδιού, το *Παιχνίδι της Συμπόνιας*, με το αναλογίζομαι πιθανά σενάρια ή αιτίες του γιατί κάτι που δείχνει αρνητικό για μένα, ίσως στην πραγματικότητα να είναι η απεγνωσμένη κραυγή κάποιου άλλου για βοήθεια και πιθανόν με την καθοδήγηση του Θεού, ίσως να μπορέσω να βοηθήσω στην εκπλήρωση αυτής της ανάγκης. Η βοήθεια που μπορώ να προσφέρω μερικές φορές μπορεί να είναι πρωταρχικά με την προσευχή, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι είναι λιγότερο ισχυρή.

Η Βίβλος μας διδάσκει να σκεπτόμαστε τα καλά πράγματα, εκείνα με καλή αναφορά, τα όμορφα, τα ευγενικά, τα στοργικά και να εφαρμόζουμε συμπόνια και έλεος αντί για να υποθέτουμε το χειρότερο.³ Όσο περισσότερο εξασκούμε στο να επιτρέπω στον Θεό να καθοδηγεί τις σκέψεις μου προς το καλό, τόσο περισσότερο κινούμαι προς την κατεύθυνση του να κάνω αυτού του είδους τη συμπεριφορά μια συνήθεια.

Ένας άλλος τρόπος να αναπτυχθεί αυτή η συνήθεια, του να βλέπουμε το θετικό είναι με το να εφαρμόζουμε αυτό που κάποιος σοφά είπε, «Μαθαίνεις κάτι πιο ολοκληρωτικά, όταν το διδάσκεις». Σαν γονείς, παππούδες και γιαγιάδες, όταν βρισκόμαστε με τα παιδιά μας, μπορούμε να χρησιμοποιούμε τις εμπειρίες που είχαμε, σαν διδακτικές ευκαιρίες. Διδάσκοντας τα παιδιά να παίζουν αυτό το *Παιχνίδι της Συμπόνιας* όχι μόνο τα βοηθάει να αναπτύξουν μια συμπονετική καρδιά για τους άλλους, αλλά τα διδάσκει και ταπεινότητα και κατανόηση, καθώς επίσης και για το πως η προσευχή μπορεί να κάνει τη διαφορά στις ζωές των άλλων. Μπορεί να τα βοηθήσει να μάθουν να συμπεριφέρονται στους άλλους όπως θα ήθελαν κι αυτοί να τους συμπεριφέρονται και επίσης να βλέπουν τα δικά τους προβλήματα και αδυναμίες με έναν πιο θετικό τρόπο.

Το *Παιχνίδι της Συμπόνιας* είναι ένα παιχνίδι που πιθανόν θα θέλατε αρχικά να παίξετε μόνοι σας, όμως οι ευλογίες και τα οφέλη αυξάνουν περισσότερο καθώς μοιράζεστε αυτά που μαθαίνετε, με τους άλλους.

Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΙ ΛΙΑΝ

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ, Η ΓΙΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ

ΓΝΩΡΙΖΑ ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΖΟΥΣΑΝ ΣΕ ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΟ ΜΕ ΠΟΛΥΘΡΟΝΕΣ ΑΝΤΙΚΕΣ, περίτεχνη διαρρύθμιση γεμάτη με λουλουδία και χαλιά με κόκκινο Βουργουνδίας. Εκτός του ότι ήταν μια έμπειρη νοικοκυρά, τραγουδίστρια της όπερας και επιμελής κηπουρός, αυτή η ηλικιωμένη κυρία, την οποία εμείς αποκαλούσαμε χαιδευτικά σαν γιαγιάκα, ήταν και μια πολύ καλή μαγειρίσσα.

Ένα απ' τα αγαπημένα της φαγητά ήταν να ετοιμάζει ψητό κοτόπουλο με νόστιμες πατάτες μαγειρεμένες στον ατμό, μαζί με χορταρικά και γαρνιτούρα. Η γιαγιάκα από μικρή πίστευε ότι το μπουτί ήταν το καλύτερο μέρος απ' το κοτόπουλο, με το πιο νόστιμο και ζουμερό κρέας. Στην γιαγιάκα άρεζε το μπουτί του κοτόπουλου, αλλά όταν έκοβε το μισό κοτόπουλο που μοιραζόταν με τον παππού, πάντα το έδινε σ' αυτόν.

Ο παππούς ήταν ένας εξέχων δικαστής και από τη φύση του ήταν ήμερος τύπος και πέρναγε την περισσότερη μέρα του μελετώντας φακέλους που είχαν να κάνουν με την εργασία του ή διάβαζε βιβλία απ' την τεράστια βιβλιοθήκη που είχαν σπίτι

τους. Κάθε φορά που η γιαγιά του σέρβιρε φαγητό, αυτός της έλεγε ένα ήσυχο «Σ' ευχαριστώ».

Αυτό γινόταν τα πρώτα λίγα χρόνια της συζυγικής τους ζωής, μέχρι που μια μέρα αυτός την ρώτησε ευγενικά, «Μήπως θα ήταν δυνατόν να έχω εγώ το άλλο μέρος απ' το κοτόπουλο αυτή τη φορά;» Στη συνέχεια της εξήγησης πως στην πραγματικότητα προτιμούσε το άσπρο κρέας του στήθους.

Η γιαγιά ξαφνιάστηκε απ' το αίτημά του. Για αρκετά χρόνια, υπέθετε πως το μπουτί ήταν το καλύτερο μέρος από το κοτόπουλο και πρόθυμα το έδινε στον παππού. Κατά τον ίδιο τρόπο, αυτός υπέθετε ότι αυτή προτιμούσε το στήθος και έτσι πρόθυμα την άφηνε να το έχει. Γέλασαν και οι δύο τους με το γεγονός αυτό και από τότε, ο καθένας τους έπαιρνε αυτό που προτιμούσε.

Ο γάμος τους κράτησε για πάνω από 50 χρόνια, καθώς και οι δύο τους είχαν δεσμευτεί να ακολουθήσουν την παρακάτω αρχή: «Μη κάνετε τίποτε από αντιζηλία ή κενοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη, να θεωρείτε ο ένας τον άλλον καλύτερο απ' τον άλλο. Ο καθένας ας μην αποβλέπει μόνον στα δικά του ενδιαφέροντα, αλλά και στα ενδιαφέροντα των άλλων».¹

Η ειλικρίνεια και η καλοσύνη είναι μερικά απ' τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά σε μια επιτυχημένη σχέση.

Ο ΛΙ ΛΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ. ■

Νομίζω ότι πιθανόν η καλοσύνη είναι το υπ' αριθμόν ένα χαρακτηριστικό που προτιμώ σε μια ανθρώπινη ύπαρξη. Θα την έθετα πάνω απ' το θάρρος, τη γενναιοδωρία ή οτιδήποτε άλλο.
— Ρόαλντ Νταλ (1916–1990)

Μοιράστε αγάπη οπουδήποτε πηγαίνετε. Μην αφήνετε ποτέ κανέναν που θα σας πλησιάσει να φύγει χωρίς να είναι πιο χαρούμενος. — Μητέρα Τερέζα (1910–1997)

1. Φιλιππησίους 2:3–4

ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΘΑΡΡΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΕΥΓΕΝΙΚΟΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΖΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ

ΤΟ 2015 ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑΣ, ΟΠΟΥ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΙ ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΤΟ ΡΗΤΟ ΠΟΥ ΤΗΣ ΔΙΔΑΞΑΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΙΝ ΑΥΤΟΙ ΠΕΘΑΝΟΥΝ: «Να έχεις θάρρος και να είσαι ευγενική!»

Πρόσφατα και ενώ σκεφτόμουν για το τι να ζητά ο Θεός απ' την ανθρωπότητα, ξαναθυμήθηκα αυτό το μήνυμα. Πατι να μας έβαλε εδώ ο Θεός; Οι θεολόγοι εξηγούν ότι η Βίβλος μας αναφέρει πως ο Θεός ήταν ήδη μια ομάδα από τρία πρόσωπα συνυπάρχοντα σε μια ύπαρξη — Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα — τα οποία είχαν τέλεια, άπειρη αγάπη ανάμεσά τους και δεν χρειάζονταν άλλη. Όμως δημιούργησαν κι εμάς, ώστε περισσότερες υπάρξεις να μπορούν να μοιραστούν αυτή την αγάπη. Η καρδιά του Θεού ξεχειλίζει με τόση πολλή αγάπη ώστε ήθελε να την μοιραστεί με περισσότερους ανθρώπους.

Ο Ιησούς είπε ότι το πιο σημαντικό πράγμα στην ύπαρξή μας είναι να αγαπάμε τον Θεό με όλη μας την καρδιά, την ψυχή και τον νου και αγαπάμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας.¹ Και το θάρρος είναι εξίσου σημαντικό, επειδή συχνά απαιτείται θάρρος για να αγαπάμε, να κάνουμε το σωστό, να προστατεύουμε τους άλλους από το κακό και εν γένει να αντιμετωπίζουμε τις αντιξοότητες της καθημερινότητας.

Ο Θεός χρειάστηκε άπειρη αγάπη και επίσης άπειρο θάρρος για να στείλει τον Υιό Του στον δικό μας έκπτωτο κόσμο σαν ένα μικρό μωρό, να περπατήσει τους σκοτισμένους δρόμους μας και να μοιραστεί τις στεναχώριες μας και τις αρρώστιες μας. Αλλά και ο Ιησούς χρειάστηκε κι Αυτός άπειρη αγάπη και άπειρο θάρρος ώστε να υποστεί τα βάσανα της ζωής και το μαρτύριο του θανάτου πάνω στον σταυρό, για να μπορέσουμε εμείς να έχουμε αιώνια ζωή!

Η ταινία διδάσκει πως η Σταχτοπούτα δεν θα μπορούσε να αντέξει όλες αυτές τις δυσκολίες που έπρεπε να ξεπεράσει χωρίς αυτές τις δύο σημαντικές αρετές και είμαι

1. Δείτε Ματθαίου 22:37-39.

πεπεισμένη πως ούτε κι εμείς μπορούμε. Πρέπει να επιλέξουμε να βαδίζουμε χέρι-χέρι σε καλοσύνη με τους άλλους, ακόμα και όταν δεν γνωρίζουμε που θα μας βγάλει ο δρόμος. Και πρέπει να έχουμε αρκετό θάρρος ώστε να αντιμετωπίσουμε οτιδήποτε βγει στο δρόμο μας, με την πίστη ότι ο επουράνιος Πατέρας, μας καθοδηγεί με τη δική Του αγάπη και σοφία.

Η ΡΟΖΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΑΓΑΠΗ

Η επιμονή ότι η φύση της συμπόνιας είναι απολύτως χωρίς διακρίσεις μέσα στο Βασίλειο του Θεού είναι η κυρίαρχη κεντρική ιδέα σχεδόν όλης της διδασκαλίας του Ιησού. Όμως τι σημαίνει συμπόνια χωρίς διακρίσεις; Παρατηρήστε ένα τριαντάφυλλο. Είναι δυνατόν να πει το τριαντάφυλλο, «Θα προσφέρω το άρωμά μου στους καλούς ανθρώπους και θα το στερήσω απ' τους κακούς ανθρώπους»; Ή μπορείτε να φανταστείτε μια λάμπα που στερεί το φως της από ένα ασεβές άτομο που προσπαθεί να δει για να βρει το δρόμο του; Αν το στερούσε, τότε θα έπαυε να είναι μια λάμπα. Και παρατηρήστε πόσο αθέλγητα και ανεπιφύλακτα ένα δένδρο προσφέρει τη σκιά του στον κάθε άνθρωπο, καλό ή κακό, νέο ή ηλικιωμένο, πλούσιο ή φτωχό. Σε ζώα και σε ανθρώπους και σε κάθε ζωντανό πλάσμα — ακόμα και σε εκείνο το άτομο που θα ήθελε να το κόψει απ' τη ρίζα του. Αυτό λοιπόν, είναι το πρωταρχικό γνώρισμα της συμπόνιας — ο χωρίς διακρίσεις χαρακτήρας της. — Άντονι ντε Μέλλο (1931–1987)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΛΑ ΝΑΤΑΛΙΑ Α. ΓΚΟΒΟΡΟΥΚΑ

ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

**ΜΠΑΙΝΩ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΑΙ ΑΚΟΥΩ ΦΩΝΕΣ
ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ**, όμως δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Πόσες φορές βρέθηκα σε ένα παρόμοιο μέρος; — Στις εγκαταστάσεις ενός συλλόγου ή μιας μη κερδοσκοπικής οργάνωσης, που βοηθά άτομα με ποικίλες ανάγκες — ανάπηρους, παιδιά με ειδικές ανάγκες, ανύπαντρες μητέρες, ορφανά, ηλικιωμένους και βέβαια και πρόσφυγες απ' οποιοδήποτε μέρος του κόσμου μπορείτε να φανταστείτε.

Αυτού του είδους οι εγκαταστάσεις έχουν μια διαφορετική ατμόσφαιρα, μία που δεν περιγράφεται εύκολα. Βλέπεις εσύ ο ίδιος εκεί δίπλα σου, διαλυμένες ζωές, γεμάτες απίστευτη δυστυχία, μια δυστυχία που την ζει κάποιος μονάχος και σιωπηλός. Αντικρύζεις πληγωμένες ψυχές και πονεμένες καρδιές και αντιλαμβάνεσαι πως όταν η απόγνωση συναντά την ελπίδα, η αδιαφορία μετατρέπεται σε πράξη και η κατάθλιψη μπορεί να ξεπεραστεί με πράξεις καλοσύνης από άτομα που νοιάζονται.

Συμμετείχα σε πολλά τέτοια εγχειρήματα, σε διάφορα μέρη του κόσμου και συχνά αναρωτήθηκα τι ήταν αυτό που παρακινούσε τους άλλους συναδέλφους μου εθελοντές — φοιτητές, μαθητές, γονείς, συνταξιούχους — άτομα της καθημερινότητας να προσπαθούν να κάνουν τη διαφορά

1. Ματθαίου 25:40

στον κόσμο που ζούμε. Ήταν η συμπόνια; Η πίστη στο Θεό; Η επιθυμία να κάνουν το καλό, να νοιώσουν χρήσιμοι, να κάνουν τη διαφορά; Ίσως και να είναι λίγο από όλα αυτά.

Εγώ η ίδια πέρασα αρκετά χρόνια κάνοντας ανθρωπιστικό έργο σε Ρωσία, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Κροατία, Γερμανία, Ρουμανία, Φιλιππίνες, Μολδαβία, στο Ιράκ και φυσικά και στην ίδια μου τη χώρα, την Ουκρανία. Πέρασα πέντε χρόνια τη δεκαετία του 90' στην περιοχή του Χάρκοβ της Ουκρανίας, βοηθώντας σε ορφανοτροφεία, παρουσιάζοντας κοκκλοθέατρο, διανέμοντας Χριστουγεννιάτικα δώρα και παροτρύνοντας σπουδαστές να βοηθήσουν κι αυτοί εθελοντικά στο έργο μας. Πιο πρόσφατα, πέρασα δύο χρόνια, απ' το 2015 μέχρι το 2017 συμμετέχοντας και διευθύνοντας κατασκηνώσεις για παιδιά από οικογένειες που είχαν εκδιωχθεί απ' την περιοχή του Ντονέσκ, ενώ πριν την πανδημία με τον Κόβιντ-19, συνεργαζόμουν με μια ομάδα που ζωγράφιζε

τοιχογραφίες σε παιδικά ιδρύματα. Η τελευταία μας τοιχογραφία ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 2021, μια χρονιά που τώρα δείχνει τόσο απόμακρη, λες και ήταν μια άλλη ζωή, πριν τον πόλεμο.

Θα μπορέσω ποτέ να επιστρέψω στην αγαπημένη μου, πανέμορφη, βασανισμένη και τώρα μισο-καταστρεμμένη χώρα μου; Μου πέρασε ποτέ από το μυαλό μου, ότι κάποια μέρα ίσως θα έπρεπε να φύγω τρέχοντας από εκεί για να γλυτώσω τη δική μου ζωή, αναρωτώμενη πόσο θα διαρκέσει αυτός ο πόλεμος;

Εισέρχομαι σε μια αίθουσα.

Μου είπαν ότι θα μπορούσα να πάρω κάποιες πληροφορίες σε αυτό τον σύλλογο που ήταν φωλιασμένος σε ένα δρομάκι μιας μικρής δυτικοευρωπαϊκής πόλης στην οποία είχα καταφύγει. Ένα καλοσυνάτο άτομο με καλωσορίζει στην πύλη — ευτυχώς, στα Αγγλικά — και με ρωτάει τι θέλω, τσάι ή καφέ και αν θα ήθελα γάλα και ζάχαρη! Κατόπιν, μου δίνει ένα πακέτο μπισκότα.

Τώρα βρίσκομαι σε μια μικρή αυλή, σε μια σειρά με άλλα άτομα από τουλάχιστον 15 διαφορετικές εθνικότητες — άνδρες, γυναίκες και παιδιά απ' τη Μέση Ανατολή, την Αφρική και την Ουκρανία.

Όταν ήρθε η σειρά μου, κάποιος άλλος κύριος, με μια κονκάρδα στο πουκάμισό του, με οδηγεί σε ένα μικρό

γραφείο με δύο τραπέζια και έξη καρέκλες, και με ρωτάει τι χρειαζόμαι. Φαγητό; Υποδήματα; Σαμπουάν, οδοντόβουρτσα; Μαθήματα γλώσσας; Μήπως ένα δωρεάν κούρεμα;

Και να σου η Βάλερι, μια χαριτωμένη 52χρονη κομμώτρια που μιλά αγγλικά, και μου λέει να την ακολουθήσω σε ένα διπλανό δωμάτιο, που έχει το μέγεθος μιας μεγάλης ντουλάπας. Με αγκαλιάζει όταν της λέω ότι είμαι απ' την Ουκρανία και κατόπιν μου λέει να καθίσω σε μια απλή καρέκλα, βάζει μια μαύρη πετσέτα κουρέματος γύρω μου και με ρωτά πώς θα ήθελα να μου φτιάξει τα μαλλιά.

Και τότε αρχίζουν να τρέχουν τα δάκρυα. Όμως γιατί κλαίω δεν είμαι σίγουρη πια. Το μόνο που γνωρίζω είναι, ότι η ζωή μου δεν θα είναι ποτέ ξανά η ίδια.

Η Βάλερι συζητά μαζί μου καθώς κάνει τη δουλειά της και μου λέει λίγα πράγματα για αυτήν την ίδια. Της αρέσει ο μαύρος καφές χωρίς ζάχαρη. Έχει έναν μεγάλο γιο που ζει στην Ιταλία ενώ συνεχώς με ρωτά πώς ακριβώς θέλω να μου φτιάξει τα μαλλιά στο πίσω μέρος. Μου λέει ότι είναι βιβλιοθηκάριος σε μια γειτονική πόλη και έρχεται εδώ εθελοντικά μια φορά το μήνα.

Νοιώθω τη φροντίδα, το καλωσόρισμα και την κατανόηση. Στο τέλος μου δίνει μια μικρή μπλε κάρτα με τη διεύθυνσή της. «Γράψε μου, ό,τι και αν χρειάζεσαι. Ακόμα και να βγούμε για ένα καφέ και να τα πούμε».

Νοιώθω τόση ευγνωμοσύνη για τη Βάλερι και την κυρία που μου έκανε την εγγραφή, τους εθελοντές στον διάδρομο, τον κύριο στην είσοδο και καθώς περπατώ αργά στους δρόμους αυτής της νέας για εμένα πόλης που βρήκα, ένα εδάφιο της Βίβλου που απομνημόνευσα όταν ήμουν νέα, παίρνει μια νέα διάσταση: «Σας διαβεβαιώνω πως ότι κάνατε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς Μου, το κάνατε σε Μένα».¹

Με τη φροντίδα αυτών των καλοσυνάτων ανθρώπων και την αγάπη και την προστασία του Θεού, θα είμαι μια χαρά.

Η ΜΙΛΑ ΝΑΤΑΛΙΑ Α. ΓΚΟΒΟΡΟΥΚΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ. ■

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΗ ΜΕ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

και κάπου-κάπου όλοι μας θα βρεθούμε σε μια ιδιαίτερα δύσκολη κατάσταση. Αυτές οι γεμάτες απόγνωση καταστάσεις, μας κάνουν να σκεφτούμε και να στραφούμε στον Θεό για βοήθεια, όμως συχνά τότε είναι που νοιώθουμε ότι οι προσευχές μας είναι ανεπαρκείς. Μερικές φορές αυτό συμβαίνει επειδή δεν έχουμε εξασκηθεί στην προσευχή, μερικές φορές συμβαίνει επειδή νομίζουμε ότι δεν έχουμε όση πίστη χρειαζόμαστε, μερικές φορές επειδή νοιώθουμε ότι δεν αξίζουμε τη βοήθεια του Θεού και μερικές φορές φοβόμαστε πως ακόμα και οι πιο ειλικρινείς μας προσευχές δεν αρκούν. Και είναι αυτές τις φορές που εκτιμάμε περισσότερο την αγάπη, το ενδιαφέρον και τις προσευχές των άλλων.

Και αυτό είναι αμφίδρομο. Όταν βρισκόμαστε δίπλα στους άλλους, στις ανάγκες τους και κάνουμε την αγάπη μας και την φροντίδα μας πράξη με το να προσευχόμαστε γι' αυτούς, αυτά τα δύο είναι οι πιο ειλικρινείς και αποτελεσματικοί τρόποι για να κάνουμε τον Χρυσό Κανόνα πράξη: Κάνετε στους άλλους, όπως θα θέλατε να κάνουν κι αυτοί σε εσάς.

Το να προσευχόμαστε για τους άλλους δεν είναι μόνο σωστό, είναι επίσης και έξυπνο. Με το να ανησυχούμε για την κατάσταση δεν θα μας βγάλει πουθενά. Με το να παίρνουμε τα πράγματα στα χέρια μας, ούτε αυτό θα βοηθήσει πολύ. Αν όμως πάρουμε την κατάσταση και τη δώσουμε στον Θεό με προσευχή, αυτό θα εξασφαλίσει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα, επειδή «αυτή είναι η εμπιστοσύνη που έχουμε προς τον Θεό, ότι: Αν ζητάμε κάτι σύμφωνα με το θέλημά του, Αυτός μας εισακούει».¹

Τίποτα άλλο που μπορούμε να κάνουμε για κάποιον άλλον, δεν κοστίζει τόσο λίγο ή έχει καλύτερα αποτελέσματα, απ' ό,τι η προσευχή. Βέβαια, όταν προσευχόμαστε, ο Θεός μπορεί να μας υποδείξει κάτι περισσότερο για να κάνουμε στο να βοηθήσουμε να επιλυθεί η κατάσταση, όμως η πρώτη μας αντίδραση σε οποιοδήποτε πρόβλημα θα πρέπει να είναι η προσευχή. Ας το θυμηθούμε αυτό την επόμενη φορά που κάποιο αγαπητό μας πρόσωπο ή ένας γείτονας χρειάζεται τις προσευχές μας — και όπως δίδαξε και ο Ιησούς, ο πλησίον μας είναι οποιοδήποτε χρειάζεται τη βοήθειά μας.

1. Ιωάννη Α' 5:14

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Αγαπημένο μου Ιησού, Σ' ευχαριστώ που πέθανες για εμένα ώστε να συγχωρεθούν όλα μου τα σφάλματα. Ανοίγω τώρα την πόρτα της καρδιάς μου και Σου ζητώ να έλθεις στη ζωή μου, να με συγχωρέσεις για τις αμαρτίες μου, να με γεμίσεις με το Άγίο Σου Πνεύμα και να μου δώσεις το δώρο Σου για αιώνια ζωή.

Ο ΚΗΘ ΦΙΛΙΠΣ ΗΤΑΝ Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΓΙΑ 14 ΧΡΟΝΙΑ, ΑΠΟ ΤΟ 1999 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2013. ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΚΕΡΕΝ, ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΒΟΗΘΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

ΕΓΩ ΠΡΩΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΟΡΧΕ ΣΟΛΑ

Ο ΤΡΙΧΡΟΝΟΣ ΓΙΟΣ ΜΟΥ ΕΠΑΙΖΕ ΕΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ, ΟΤΑΝ Η ΕΞΑΧΡΟΝΗ ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΜΠΗΚΕ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΙ ΚΙ ΑΥΤΗΝ ΝΑ ΠΑΙΞΕΙ ΛΙΓΟ. Η αντίδραση του ήταν η τυπική.

«Εγώ ήμουν εδώ πρώτος!»

Δεν γνωρίζω από πού έμαθε να το λέει αυτό ο γιος μου, όμως με έβαλε σε σκέψεις. Βλέπετε είναι γενικά μια αποδεκτή αρχή της ανθρώπινης κοινωνίας, πως εκείνοι που «φθάνουν πρώτοι» έχουν περισσότερα δικαιώματα απ' εκείνους που ακολουθούν. Ο πρώτος που θα πατήσει το πόδι του σε μια παρθένα γη, δικαιούται και την έχει στην κατοχή του. Ο πρώτος που θα βρει ένα μαργαριτάρι στη θάλασσα, ή ανακαλύψει χρυσό ή πετρέλαιο, μπορεί να το διεκδικήσει ως δικό του. Ο πρώτος που θα κάνει μια επιστημονική ανακάλυψη ή εφεύρεση μπορεί να πάρει και το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και να διεκδικήσει οποιαδήποτε οφέλη υπάρξουν σαν αποτέλεσμα. Ο πρώτος που φθάνει σε κάποιο κομμάτι της παραλίας στη θάλασσα, γίνεται και ο ιδιοκτήτης του για εκείνη την ημέρα.

Στην περίπτωση με τα παιδιά μου, εάν ένα απ' αυτά παίζει για μισή ώρα στον υπολογιστή, τους λέω ότι είναι ώρα να αφήσουν ένα άλλο να παίξει. Οι περισσότεροι γονείς μάλλον κάνουν κάτι παρόμοιο. Εάν όμως εφαρμόζαμε αυτή την αρχή σε κάθε τομέα της κοινωνίας, θα υφίστατο απόλυτο χάος. Μπορείτε να φανταστείτε έναν κτηματία να λέει, «Αυτό το κομμάτι γης το είχα για πολύ καιρό, έτσι λοιπόν, καιρός είναι να το απολαύσει και κάποιος άλλος;» Ή φανταστείτε κάποιον που έχει μια καλή εργασία να την δίνει σε κάποιον άλλον που είναι άνεργος και άφραγκος;

Αυτά τα παραδείγματα είναι μάλλον ακραία, τι γίνεται όμως με τις απλές πράξεις ανιδιοτέλειας; Πόσο συχνά βλέπουμε ανθρώπους που κάθονται στο λεωφορείο ή το μετρό, να δίνουν τη θέση τους σε κάποιον άλλον, απλά και μόνο επειδή δείχνουν κουρασμένοι και θα εκτιμούσαν το γεγονός ότι κάποιος τους έδωσε την ευκαιρία να καθίσουν και να ξεκουράσουν τα κουρασμένα τους πόδια; Είναι τόσο σπουδαίο πράγμα, να προσμένουμε τέτοιου είδους μικρές θυσίες; — Ή δεν τις κάνουμε ούτε εμείς οι ίδιοι, απλά και μόνο επειδή δεν βλέπουμε κάποιον άλλον να τις κάνει, και στην πραγματικότητα κανένας δεν προσμένει να τις κάνουμε κι εμείς;

Αν το καλοσκεφτείτε, μάλλον είναι θέμα εγωισμού και ο εγωισμός είναι μέρος της αμαρτωλής ανθρώπινης φύσης. Όμως η αγάπη του Ιησού μπορεί να μας βοηθήσει να ξεφύγουμε από αυτό το καλούπι. «Δίνετε και θα σας δοθεί», διδάζει Αυτός, «επειδή με το ίδιο μέτρο που χρησιμοποιείτε εσείς θα αντιμετωρηθεί και σε σας επίσης».¹ Βέβαια τέτοιου είδους έννοιες, είναι κάτι το εξαιρετικό στις μέρες που ζούμε, επειδή ο καθένας είναι τόσο σφιχταγκυλωμένος με τα δικά του δικαιώματα! Αυτό όμως που ζητά ο Θεός απ' όλους εμάς απ' την αρχή, είναι μια τέτοιου είδους δοτική και ανιδιοτελής αγάπη — και η δική Του αγάπη μπορεί να μας βοηθήσει να το καταφέρουμε αυτό, επειδή αν εφαρμόσουμε αυτού του είδους την αγάπη, ο κόσμος θα γίνει εντελώς διαφορετικός.

Ο ΧΟΡΧΕ ΣΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΝΝΕΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ. ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ARRIBA LAS MANOS,² ΜΙΑ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙ ΤΟ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΚΤΙΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΩΘΗΣΕΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΗ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΠΑΙΔΙΑ. ■

1. Λουκά 6:38

2. <http://www.arribalasmaños.org/>

ΑΓΑΠΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΣΤΟΡΙ

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΛΕΙ,

«Κύριε, ας μην ζητώ ... να με κατανοούν οι άλλοι, [αλλά] να τους κατανοώ εγώ». Βλέπετε, δεν είναι πάντα εύκολο να κατανοούμε τους άλλους. Το κάθε άτομο έχει διαφορετικό παρελθόν, εμπειρίες, ελπίδες και όνειρα και αυτό που βγάζει τέλειο νόημα για μένα, ίσως να μην βγάζει νόημα για κάποιον άλλον.

Επειδή είμαστε όλοι μας συναρμολογημένοι τόσο διαφορετικά, είναι μια αρκετά μεγάλη πρόκληση το να κατανοούμε γιατί μερικοί άνθρωποι σκέπτονται και ενεργούν με τον τρόπο τους. Νομίζω πως η φυσική μας τάση είναι συμπεραίνουμε ότι οι άλλοι είναι σαν κι εμάς — ή να προσμένουμε να είναι σαν κι εμάς, κάτι το οποίο μας ωθεί στο να καταλήγουμε σε συμπεράσματα. Το πρόβλημα με το να καταλήγουμε σε γρήγορα συμπεράσματα είναι ότι συχνά βγάζουμε λάθος συμπεράσματα. Μπορεί να υποθέσω πως κάτι που έκανε ή είπε κάποιος, ήταν ανόητο, αλαζονικό ή αγενές επειδή ίσως εγώ δεν κατανοώ τα κίνητρό τους ή τις περιστάσεις τους.

1. Ματθαίου 7:1

2. Ιακώβου 4:11-12

3. Δείτε Ιωάννη 4:4-42.

Είναι πολύ εύκολο να βγάλουμε συμπεράσματα. Είναι πολύ πιο δύσκολο να βρούμε τον χρόνο να σκεφτούμε τις αιτίες πίσω απ' τις πράξεις ή τις συμπεριφορές κάποιου. Σημαίνει ότι πρέπει να βγάλουμε από το μυαλό μας — το δικό μας σκεπτικό, τις εμπειρίες, τις προτιμήσεις μας και τις αντιπάθειές μας — και να το βάλουμε στη δική τους θέση. Πρέπει σκόπιμα να αναζητήσουμε να κατανοήσουμε και να κινηθούμε πέρα απ' τις δικές μας εικασίες.

Η Βίβλος μας λέει να «μην κρίνουμε».¹ Όταν όμως φαίνεται πως κάποιος είναι λάθος ή ακόμα και λίγο διαφορετικός ή αντιμετωπίζει τις περιστάσεις με τρόπους που διαφεύγουν της προσωπικής μας εμπειρίας, τότε είναι πολύ δύσκολο να δούμε κάτι περισσότερο. Πριν ακόμα προσπαθήσουμε να τους κατανοήσουμε, πολύ συχνά υπάρχει η τάση να τους βάλουμε μέσα σε ένα κουτί και να επικολλήσουμε μια ετικέτα πάνω του. Αν και γνωρίζουμε (θεωρητικά) πως και εμείς δεν είμαστε τέλειοι, αυτό πολλές φορές το ξεχνάμε, όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις φαινομενικές ατέλειες των άλλων.

Όταν βλέπω κάποιον ψεγάδι σε κάποιον άλλον, σπάνια σκέφτομαι, *Λοιπόν, ούτε εγώ είμαι τέλειος*. Όμως τι και αν *ήμουν* τέλειος. Θα μπορούσα τότε να κρίνω; Μάλλον όχι, επειδή σύμφωνα με τη Βίβλο: «Ένας είναι ο Νομοθέτης, ο

Κύριε, κάνε με ένα όργανο της ειρήνης σου.
Όπου υπάρχει μίσος, να προσφέρω αγάπη.
Όπου υπάρχει αδικία, να προσφέρω συγχώρεση.
Όπου υπάρχει διαφωνία, να προσφέρω ενότητα.
Όπου υπάρχει σφάλμα, να προσφέρω αλήθεια.
Όπου υπάρχει αμφιβολία, να προσφέρω πίστη.
Όπου υπάρχει απόγνωση, να προσφέρω ελπίδα.
Όπου υπάρχει σκοτάδι, να προσφέρω το φως Σου.
Όπου υπάρχει στεναχώρια, να προσφέρω χαρά.
Ω Κύριε, ας μην αναζητώ τόσο
να παρηγορηθώ, αλλά να παρηγορώ, όχι
να με καταλαβαίνουν, αλλά να καταλαβαίνω, όχι
να με αγαπούν όσο το να αγαπώ,
επειδή με το να δίνει κάποιος, λαμβάνει,
όταν ξεχνά τον εαυτό του, τότε τον βρίσκει,
όταν συγχωρά κάποιος, συγχωρείται κι αυτός,
όταν πεθαίνει κάποιος, ανασταίνεται σε αιώνια ζωή
— Συγγραφέας άγνωστος, όμως από πολλούς αποδίδεται στον Άγιο Φραγκίσκο της Ασίζης (πέθανε το 1226)

Θεός. Μόνον Αυτός μπορεί να σώσει και να απωλέσει. Ποιος είσαι εσύ, που κρίνεις τον άλλον».²

Μόνον ένα άτομο υπήρξε που ήταν τέλειο, ο Ιησούς. Εάν κάποιος είναι σε θέση να κρίνει, είναι Αυτός. Έτσι λοιπόν, πώς έπραξε Αυτός με τους άλλους και τα σφάλματά τους; Τι παράδειγμα μας έδωσε να ακολουθήσουμε στα πάρε-δώσε Του με όλους εκείνους τους ατελείς ανθρώπους;

Όταν ο Ιησούς συνάντησε τη Σαμαρείτιδα στο πηγάδι,³ είχε μια εξαιρετική ευκαιρία να της τα πει σταράτα για κάποια πράγματα. Εντούτοις, δεν ήταν αυτός ο αντικειμενικός Του σκοπός. Ο Ιησούς δεν την έκρινε, ούτε την απέρριψε βιαστικά λόγω της εμφάνισής της ή της ιστορίας της. Πέρασε χρόνο για να την γνωρίσει πραγματικά.

Ο Ιησούς κάθισε μαζί της και άκουσε τα ερωτήματά της, τις αμφιβολίες της και τις αβεβαιότητές της. Βρήκε τον χρόνο να της απαντήσει. Είδε αυτό που ήταν και αυτό που θα μπορούσε να γίνει. Προφανώς, ο Ιησούς την κατανόησε αρκετά καλά ώστε να μπορέσει να την προσεγγίσει στο δικό της επίπεδο, επειδή αυτή στο τέλος, έτρεξε να πάει να πει σε όλους στην πόλη της γι' Αυτόν. Καλά-καλά δεν είχε γνωρίσει τον Ιησού για μια μέρα, όμως Τον εμπιστεύτηκε τόσο ώστε να Τον διακηρύξει σαν τον Σωτήρα. Επειδή ο Ιησούς την

κατανόησε πλήρως, μπόρεσε να προσεγγίσει όχι μόνον αυτήν, αλλά και πολλούς άλλους σε εκείνη την πόλη της Σαμαρείας.

Πόσο συχνά κρίνουμε τους άλλους βασισμένοι στο παρουσιαστικό τους ή τις πράξεις τους, χωρίς να προσπαθήσουμε πρώτα τους να κατανοήσουμε τι είναι αυτό που τους κάνει να είναι αυτό που είναι; Πόσο συχνά βάζουμε ετικέτες στους άλλους — και κατόπιν τους αντιμετωπίζουμε σύμφωνα με αυτές τις ετικέτες — χωρίς καν να μάθουμε όλο τους το ιστορικό;

Ποιος ξέρει τι φιλίες θα δημιουργούσαμε ή τι ευκαιρίες θα ανακαλύπταμε για να μοιραστούμε το ευαγγέλιο, αν επιλέγαμε να αγαπήσουμε και να κατανοήσουμε αντί να βάλουμε ετικέτες και να βγάλουμε συμπεράσματα; Ίσως το άτομο εκείνο που του βάλουμε την ετικέτα και το αποφύγαμε, να βρίσκεται σε ένα σημείο απόγνωσης στη ζωή του και θα μπορούσε να του κάνει καλό να ακούσει κάποια λόγια ενθάρρυνσης ή να νοιώσει μια φιλική χειρονομία. Πρέπει να πάψουμε να βάζουμε ετικέτες ή να βγάζουμε συμπεράσματα πριν πραγματικά κατανοήσουμε και εκτιμήσουμε ένα άτομο για το ποιο πραγματικά είναι — ένας συνάνθρωπός μας που έχει δημιουργηθεί καθ' ομοίωση Θεού, κάποιος για τον οποίο ο Ιησούς πέθανε πάνω στον σταυρό, κάποιος που χρειάζεται τη δική Του αγάπη και τη δική μας κατανόηση.

Η ΜΑΡΙ ΣΤΟΡΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ,
ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΣΑΝ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΕ ΕΝΑ ΚΕΝΤΡΟ ΑΣΤΕΓΩΝ. ■

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑ ΕΝΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΔΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ; — Όπως ανέδρασε και ο Χριστός σε παρόμοιες περιπτώσεις. Ο Ιησούς επέλεξε να νικήσει το κακό με το καλό και το ίδιο μπορούμε κι εμείς, όπως μας διδάσκει και η Βίβλος: «Μη νικάστε από το κακό, αλλά νικάτε το κακό διαμέσου του αγαθού».¹

Στην περίφημη Επί του Όρους Ομιλία Του, ο Ιησούς είπε, «Ακούσατε ότι ειπώθηκε: 'Θα αγαπάς τον πλησίον σου, και θα μισείς τον εχθρό σου'. Εγώ, όμως, σας λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, να ευλογείτε εκείνους που σας καταρώνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν· για να γίνετε γιοι τού Πατέρα σας που είναι στους ουρανό, επειδή Αυτός ανατέλλει τον ήλιο Του επάνω σε πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επάνω σε δικαίους και αδίκους. Επειδή, αν αγαπήσετε αυτούς που σας αγαπούν, ποιον μισθό έχετε;»²

Λίγο αργότερα στην ίδια ομιλία ο Ιησούς εξήγησε επίσης ότι θα λάβουμε όση συγχώρεση και έλεος δείξαμε κι εμείς στους άλλους: «Αν συγχωρήσετε στους ανθρώπους

τα πταίσματά τους, θα συγχωρήσει και εσάς ο ουράνιος Πατέρας σας. Αν όμως, δεν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα πταίσματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει σε σας τα πταίσματά σας».³

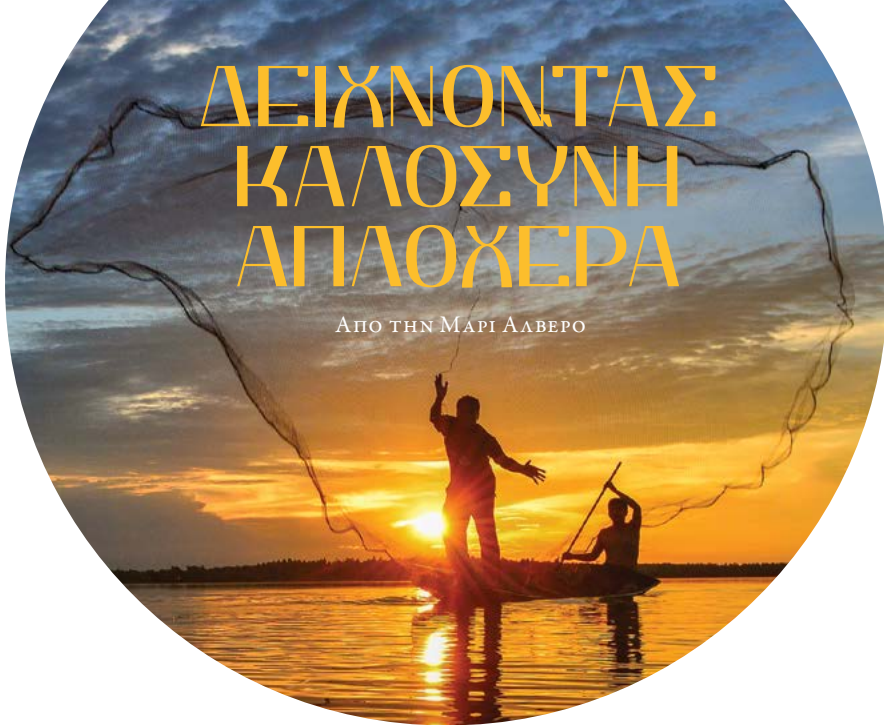
Όταν μερικοί απ' τους πρώτους Χριστιανούς υπέφεραν άδικα, ο απόστολος Πέτρος τους συμβούλεψε να ακολουθήσουν το ίδιο το παράδειγμα του Ιησού. «Αν αγαθοποιώντας και πάσχοντας υπομένετε, αυτό είναι χάρη μπροστά στον Θεό. Δεδομένου ότι, σε τούτο προσκληθήκατε, επειδή και ο Χριστός έπαθε για χάρη σας, αφήνοντας παράδειγμα σε σας, για να ακολουθήσετε τα ίχνη Του· ο οποίος 'δεν έκανε αμαρτία ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα Του' ο οποίος, καθώς Τον λοιδορούσαν, δεν ανταπέδιδε λοιδορίες, πάσχοντας δεν απειλούσε, αλλά παρέδινε τον Εαυτό Του σ' Αυτόν που κρίνει δίκαια».⁴

Όσοι πικραίνονται και ενδίδουν σε εκδικητικές παρορμήσεις και παίρνουν τα πράγματα στα χέρια τους αντί να εμπιστευτούν το Θεό να τα φροντίσει, συνήθως κάνουν τα πράγματα πολύ χειρότερα. Αντί για την ικανοποίηση που ήλπιζαν να αποκομίσουν, καταλήγουν μεταμελημένοι και με μεγαλύτερη ανάγκη για συγχώρεση αυτοί οι ίδιοι.

Όμως εκείνοι που βάζουν τα πράγματα στα χέρια του Θεού και εμπιστεύονται Αυτόν να τα διορθώσει στον χρόνο Του αυτοί ανακαλύπτουν «την ειρήνη τού Θεού, που υπερέχει κάθε νο».⁵ ■

1. Ρωμαίους 12:21
2. Ματθαίου 5:43-46
3. Ματθαίου 6:14-15
4. Πέτρου Α' 2:20-23
5. Φιλιππησίου 4:7

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΤΙ ΕΥΓΕΝΙΚΟ, ΟΤΑΝ ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ ΘΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΑΠΟΙΟΝ. Μπορώ να ξεδέψω ατέλειωτες ώρες για να βρω το τέλειο δώρο γενεθλίων για έναν φίλο, ή το τι να πω επακριβώς σε ένα κείμενο που ετοιμάζω, ή πώς να βοηθήσω κάποια πολυάσχολη φίλη μου να τα βγάλει πέρα με τη μέρα της. Συχνά όμως αυτό με παραλύει και με αγχώνει και εγκαταλείπω τις καλές προθέσεις μου επειδή μου είναι πολύ δύσκολο να ξέρω ακριβώς τι να κάνω. Φαντάζομαι ότι μαθαίνω πως η καλοσύνη δεν είναι θέμα ακριβείας.

Η Βίβλος μας λέει ότι όσοι σπέρνουν φειδωλά, θα θερίσουν επίσης φειδωλά, όμως εκείνοι που σπέρνουν άφθονα, θα θερίσουν άφθονα.¹ Στην εποχή του απόστολου Παύλου, τα χωράφια σπέρνονταν αφειδώς, γιατί οι άνθρωποι τότε περίμεναν ότι δεν θα ρίζωναν ούτε θα μεγάλωναν όλοι οι σπόροι, αλλά αν έσπερναν περισσότερους από αρκετούς σπόρους, τότε θα υπήρχε και σοδειά.

Λοιπόν, όταν έχει να κάνει με την καλοσύνη, μην το πολυσκέφτεστε. Στείλτε ένα μήνυμα που να λέει, γεια σου, τι κάνεις, προσκαλέστε κάποιον σπίτι σας, κρατείστε ανοιχτή την πόρτα σας, στείλτε ένα τυχαίο δώρο, βγείτε για καφέ με κάποιον, ρωτήστε τους να σας πούνε αν υπάρχει κάτι να προσευχηθείτε γι' αυτούς, κάνετε ένα κομπλιμέντο. Δίνετε χωρίς να προσμένετε κάποιο αντάλλαγμα και έτσι εξασκηθείτε στη συνήθεια της καλοσύνης.

Η καλοσύνη δεν είναι πάντα ευκολοβόλευτη. Πρέπει να κάνετε χώρο στη ζωή σας γι' αυτήν. Θα πρέπει να κάνετε μια συνειδητή προσπάθεια να πάτε πιο σιγά και να αρχίσετε να

παρατηρείτε τι συμβαίνει γύρω σας. Όλα αυτά που σας αναφέρω, τα γνωρίζω, γιατί τα έχω ακούσει πολλές φορές, όμως αυτό που μου είναι δύσκολο να κάνω πάντα, είναι να παρατηρήσω την ανάγκη κάποιου άλλου και μερικές φορές ούτε που παρατηρώ κάποιο άτομο! Το να νοιώθω κάποιες ενοχές μετά γι' αυτό, είναι σκέτο χάσιμο χρόνου — αφού έχω μάθει ότι συχνά κάποιες ευκαιρίες να δείξω καλοσύνη, θα μου ξεφύγουν — όμως το να δίνω προσοχή στα πράγματα εκείνα που όντως παρατηρώ, αυτό είναι μια καλή αρχή.

Ο σύζυγός μου έχει μαζί του πάντα, ένα πολυεργαλείο. Τον έχω δει να το χρησιμοποιεί να βοηθήσει κάποιον να ανοίξει ένα κουτί, να βιδώσει μια βίδα σε ένα ντουλάπι, να αφαιρέσει μια αγκίδα και άλλα χίλια δύο πράγματα. Είναι τόσο καλός στο να δίνει προσοχή στις απλές ανάγκες των άλλων και να κάνει κάτι γι' αυτό. Εγώ βέβαια δεν έχω ένα τέτοιο πολυεργαλείο — και ακόμα κι αν είχα, μάλλον δεν θα μπορούσα να το χρησιμοποιούσα και πολύ — όμως έχω άλλους τρόπους να δείχνω αγάπη, όπως το να προσέχω να ακούσω τι έχουν να πουν οι άλλοι ή να τους βοηθήσω να βρουν βοήθεια από κάπου.

Όλοι είμαστε ικανοί να δείχνουμε κάποια καλοσύνη, ακόμα και αν το μόνο που μπορούμε να κάνουμε, είναι να προσφέρουμε σεβασμό και αξιοπρέπεια στους γύρω μας, ενθυμούμενοι πως όλοι μας είμαστε δημιουργημένοι καθ' ομοίωση Θεού.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Δείτε Κορινθίους Β' 9:6.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΑΚΤΙΝΑ ΕΛΠΙΔΑΣ

Δεν μπορώ να υποσχεθώ ότι θα σε γλυτώσω απ' τις θύελλες της ζωής, όμως μπορώ να υποσχεθώ ότι θα είμαι μαζί σου μέσα απ' αυτές. Η βοήθειά Μου μπορεί να μην έλθει πάντα όπως θα πρόσμενες, όμως πάντα θα έλθει. Ποτέ δεν θα σε αφήσω, ούτε θα σε εγκαταλείψω.¹ Ποτέ δεν θα σε αφήσω να τα βγάλεις πέρα μόνος σου.

Όταν ζητάς τη βοήθειά Μου, Εγώ θα απαντήσω στην προσευχή σου. Όταν ανησυχείς ή φοβάσαι, Εγώ θα σου δώσω την πίστη να Με εμπιστευτείς και τη διανοητική γαλήνη και το κουράγιο να συνεχίσεις. Όταν είσαι αδύναμος και εξουθενωμένος, στηρίξου πάνω Μου και Εγώ θα σου δώσω δύναμη. Όταν η καρδιά σου έχει ραγίσει, Εγώ θα την γιατρέψω.

Δεν μπορώ να σε φυλάξω απ' όλες τις δυσκολίες και τις στεναχώριες, όμως μπορώ να σου δώσω τη δύναμη να αντέξεις τις σκοτούρες της ζωής και να αποφέρω κάποιο καλό μέσα από κάθε περίπτωση που αντιμετωπίζεις. Μπορώ να βοηθήσω το πνεύμα σου να εξυψωθεί πάνω απ' τις θύελλες της ζωής προς το επουράνιο βασίλειό Μου, εκεί όπου ο ήλιος ακτινοβολεί πάντα.

Εγώ είμαι η λιακάδα σου όταν βρέχει και το ουράνιο τόξο μετά τη θύελλα. Εγώ είμαι η φωτεινή ακτίνα της ελπίδας που επαναφέρει τη λάμψη στο βλέμμα σου.

---

1. Δείτε Εβραίους 13:5.